

Волонтерът малко замурнали
во обора. Обично се стопанецо
сърдце - и решише: ще открад-
не, никой да не види, но да
моли, срамота, му била голдига.

Прокнаго се. Угуза на
ловуцата - и гледа кой пловник
е по-близо.

За зла сретя - най-близо
е пловникъ на Кумътъ му.

- Кумъ, ни Кумъ, идога да
остава добитокъ за угре!

Минава въ стеновия двор;
хворид на пезата келбо да го
не галт-и напоянд гувал
со слава. Въ герзигата си
не сварил да свърте гувал
от угре. И от гувал плов-
никъ до негова обора се поти-
ляне по ствзкитъ му крадено.
За слава.

Никой го не видят.

Ана на другата вечер,
Когато се кандил да повтори
крадбата - видна го небуго
миснала се потилдн слава!
Свканик идога свбрал арсна-
таже слава и проситъ го